

Arbejde alle sammen o. s. v., hvilket man hører baade det ene og det andet Sted. Det bunder kun i Uforstand og Ukendskab til Emnet. Den anden Gruppe omfatter dem, der misbruger Loven. Misbrug finder stadig Sted og vil vedblive dermed, thi der er altid Folk, som hellere vil have Understøttelse end Arbejde. Hvem er nu det? Det er dem, der er i Stand til at klare sig med Understøttelsen alene, som paa en eller anden Maade er saaledes stillet her i Livet, at de er i Stand til i kortere eller længere Tid at klare sig med Understøttelsen alene. De vil, hvis de ikke af Naturen er særlig energiske, saa de har Opdrift og Arbejdslyst, misbruge Loven, og andre Misbrug kan ogsaa blive begaaet af dem, der oppebærer Understøttelse med Urette. Dette overdriues naturligvis stærkt, men iagttages dog hist og her og vil bestandig finde Sted. Man maa selvfølgelig bestandig være paa sin Post derimod, men maa ikke hengive sig til den Tro, at man kan komme bort derfra. For Misbrugernes Skyld bør man imidlertid ikke lade en ellers god Lov falde. Kritik vil der altid være Plads for, da de to Parter, Misbrugerne og de uforstaaende, aldrig mangler; andet maa den højtærede Minister ikke vente.

Mit Parti har tilbudt Besparelser — jeg gentager det her —, store Besparelser paa denne Lov, forudsat, at den blev afpasset efter de nuværende Tider, men vi mener, at Ændringerne bør foretages paa den gældende Lovs Grund. Den gældende Lov er vedtaget paa et saa sikkert Grundlag og for saa kort Tid siden, at man endnu ikke kan sige, den har gjort en saadan Fiasko i vort Samfund, at der er Grund til den voldsomme Kursændring, som den højtærede Minister her tager Ordet for; jeg gentager derfor mit Spørgsmaal: om det er Meningen, vi skal forhandle, eller om vi i det væsentlige blot har en Ekspeditionssag for os her.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) sagde, at Arbejderne ikke ene havde Skylden for den økonomiske Krise, vi er inde i nu, og deri har det ærede Medlem i høj Grad Ret; Arbejderne har ingenlunde ene Skylden derfor, men for saa vidt de er solidariske med deres Repræsentanter paa Rigsdagen og navnlig med dem, der i sin Tid dannede Regering, har de deres store Medansvar for den Situation, vi befinder os i, deres meget store Medansvar; de maa dele Ansvar med de Partier, der var med til at gennemføre den voldsomme Ændring i Prisniveauet, som fremkaldtes under den forrige Regering af Natio-

nalbanken med Regeringens Samtykke og Støtte.

Paa det foreliggende Grundlag kan jeg altsaa ikke tilsige Regeringen Støtte til Lovforslagets Gennemførelse, men vel til en Forhandling om dets Ændring i Retning af det, jeg her har antydnet, og som hidtil ogsaa har været Ministerens Standpunkt, i Retning af det, som Ministeren tillige med den højtærede nuværende Trafikminister er Hovedmændene for at have udarbejdet og gennemført.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg ønsker først at takke det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) for den Tilslutning, han har givet Lovforslaget i alle Enkeltheder, ligesom jeg kan tiltræde de principielle Betragtninger, det ærede Medlem stillede.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) har ligeledes paa alle væsentlige Punkter tiltraadt Forslaget, og derfor kan jeg takke ham. Om der her og der angaaende en Enkelthed er Uoverensstemmelse til Stede, betyder jo mindre, naar man blot bliver i Stand til, som jeg fortsat haaber, at sætte det smaa til Side for at naa det store. Under dette mindre væsentlige kan jeg henføre Ordningen af Krisefondene, som jo, det har det ærede Medlem ganske Ret i, afviger fra den Ordning, om hvilken det ærede Medlem i Fjor stillede Forslag sammen med et andet af det konservative Folkepartis Medlemmer i dette høje Ting. Det, man den Gang vilde opnaa med det Forslag om Krisekassers Oprettelse, som da stilledes, var det samme som det, man søger at opnaa ved det her foreliggende Forslag, men naar Venstre den Gang maatte tage bestemt Afstand fra det konservative Forslag, laa det i to Ting, for det første i selve Forslagets Udformning, i det Fællesskab, som søgtes tilvejebragt mellem de forskellige Arbejdsløsheds-kasser med Hensyn til den tilsigtede Krisehjælp, og endvidere i, at man vilde gennemføre Ordningen som en Tilbygning til Arbejdsløshedslovgivningen, paa samme Tid som vi endnu levede under Bestemmelserne om den fortsatte Hjælp og den væsentlige Støtte, som derigennem ydedes de arbejdsløse. Vi maatte den Gang mene, som vi mener nu, at det ikke lod sig gøre at udvide Arbejdsløshedslovgivningen gennem Opstillingen af nye Regler, som gav en summarisk Adgang til en yderligere Fortsættelse af Hjælpen, men at det var fornødent at underkaste hver enkelt, hvis Arbejdsløshed havde været af en saadan Varighed,